

РЕШЕНИЕ

№ 12589

гр. София, 22.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 26.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **10874** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 ЗУТ, вр. чл. 145 и сл. АПК.

Образувано на основание постъпила жалба от Н. П. С., Е. Г. В., Д. И. Г., П. Х. Х., Д. Г. Й., С. С. М., З. К. Д. и А. Д. В., всички от [населено място], живущи в бл.42 на [улица], ж.к. Г. М.“, чрез адв. С. Х. срещу Виза за проектиране, издадена на основание чл.140, ал.3, вр. чл.55 ЗУТ на „Детска площадка към филиал на 168 детска градина“ в УПИ за „общ. жил. строителство и магазини“, издадена на 13.10.2023 г. от Главния архитект на СО.

В жалбата се твърди нищожност на оспорения акт или в условията на евентуалност незаконосъобразност на визата, като издадена в нарушение на материалния и процесуалния закон и в противоречие с целта на закона. Според оспорващите Главния архитект на СО няма правомощие да се самосезира и да поставя началото на административното производство. Сочи се, че в преписката няма данни за проведено обществено обсъждане на предвиденото застрояване с площадка за игра. Твърди се също, че е налице нарушение на разпоредбата на чл.21, ал.1 от Наредбата за изграждане, поддържане и опазване на зелената система на СО и приложимите норми от Наредба №1/12.01.2009 г. за условията и реда за устройството и безопасността на площадките за игра. Според оспорващите административният орган не е изяснил всички факти и обстоятелства от значение за случая, като не е обсъдил по-целесъобразни варианти за изграждане на детска площадка за игра на безопасно място и при липса на икономически и технически мотиви за изграждане на такова съоръжение. Иска се издаденият акт да бъде отменен. Претендират се и разноски.

Ответникът – Главния архитект на Столична Община, чрез процесуалния си представител юрисконсулт К. К. оспорва жалбата и счита същата за неоснователна по подробно изложени съображения. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендирания от оспорващите адвокатски хонорар.

Заинтересована страна – Столична община, не е изразила становище в настоящото производство.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната преписка. Назначена е и приета съдебно-техническа експертиза.

Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

В Направление „Архитектура и градоустройство“ на Столична община е постъпило писмо вх. № САГ23-ДР00-2331/29.08.2023 г. на Кмета на СО – район „С.“ относно изграждане на детска площадка към филиала на ДГ № 168 „Слънчогледи“. От Главния архитект в отговор е поискано представянето на мотивирано предложение. От Кмета на СО – Район „С.“ е представено мотивирано предложение за издаване на виза за проектиране на „детска площадка към филиал на 168 ДГ“ в ПИ с идентификатор 68134.703.1352, УПИ „за общ. жил. стр. и магазини“, кв. 100, м. „Г. М.“ по плана на [населено място], СО-район „С.“.

Във връзка с така подаденото заявление е издадена виза за проектиране № САГ23-ДР00-2331-[3]/13.10.2023 г. от Главния архитект на Столична община, която важи за инвестиционно проектиране на обект – детска площадка към филиал на 168 ДГ“ в УПИ „за общ. жил. стр. и магазини“ (ПИ с идентификатор 68134.703.1352), кв.10, м. „Г. М.“, район „С.“, съгласно влезлия в сила подробен устройствен план, одобрен със Заповед № РД-50-09-118/11.04.1990 г. на Гл. архитект на С. и кадастрална карта одобрена със Заповед № РД-18-138/24.07.2017 г. на Изпълнителния директор на АГКК. Във визата е посочено още, че следва да се спазят санитарно-хигиенните и противопожарни изисквания и съгласувания със съответните институции.

Така издадената виза за проектиране е съобщена по реда на § 4, ал.2 от ДР на ЗУТ на заинтересованите по смисъла на чл.131 от ЗУТ лица. Съгласно представения по административната преписка протокол от 23.10.2023 г. на същата дата на информационното табло на СО – район „С.“ и на сградите в ПИ с идентификатор 68134.703.1352 по КККР е поставена процесната виза. Съобщението е свалено на 07.11.2023 г. В законоустановения срок е постъпила жалба вх. № РЛС23-ВК08-1445-/6/06.11.2023 г. от Н. П. С., Е. Г. В., Д. И. Г., П. Х. Х., Д. Г. Й., С. С. М., З. К. Д. и А. Д. В.. Жалбоподателят Н. П. С. се легитимира като собственик на самостоятелен обект с нотариален акт за собственост на жилище по чл.55 от ЗПИНМ № 175, том XIX, дело 3868 от 30.08.1968 г. и удостоверение за наследници на Ц. И. Х.. Жалбоподателят Е. Г. В. се легитимира като собственик на самостоятелен обект съгласно схема № 15-1343349-28.12.2023 г. за имот с идентификатор 68134.703.1352.6.18 с адрес за имота [населено място], [жк], [улица], вх. Б, ет. 2, ап. 18. Жалбоподателят Д. И. Г. се легитимира като собственик на самостоятелен обект съгласно схема № 15-134379-28.12.2023 г. за имот с идентификатор 68134.703.1352.7.4 находящ се в [населено място], район „С.“,[жк], [улица], вх. А, ет. 2, ап. 4. Жалбоподателят П. Х. Х. се легитимира като собственик на самостоятелен обект с нотариален акт за дарение на недвижим имот № 14, том I-1, рег. № 187, дело

12/02.11.1998 г. и удостоверение за наследници № РСЛ23-ГР94-4778/13.12.2023 г. на К. П. Х.. Жалбоподателят Д. Г. Й. се легитимира като собственик на самостоятелен обект съгласно нотариален акт за собственост на апартамент по чл.55 от ЗПИНМ № 176, том XIX, дело 3869 от 30.08.1968 г. и удостоверение за наследници № РСЛ17-УГ01-7185/21.07.2017 г. на Г. А. Й.. Жалбоподателят С. С. М. се легитимира като собственик на самостоятелен обект съгласно копие от кадастрална карта с данни от КРНИ за имот с идентификатор 68134.703.1352.7.10 с адрес на имота [населено място],[жк] [улица], [жилищен адрес]0. Жалбоподателят З. К. Д. представя удостоверение №РСЛ16-ГР94-4152 от 17.06.2016 г. Жалбоподателят А. Д. В. се легитимира като собственик на самостоятелен обект съгласно схема № 15-1343271-28.12.2023 г. за имот с идентификатор 68134.703.1352.7.1 с адрес на имота [населено място], район „С.“, [улица], вх. „А“, ет. 1, ап. 1.

По делото е приета съдебно-техническа експертиза. Вещото лице е установило, че действащият за района ПУП е одобрен със Заповед РД-50-09-118 от 11.04.1990 г. Предвиденото с действащия ПУП застрояване в ПИ 68134.703.1352 е изцяло реализирано. По действащия ОУП ПИ с идентификатор 68134.703.1352 попада в зона Жк - зона за комплексно жилищно застрояване с предвидена максимална плътност на застрояване 40% и минимална озеленена площ от 40%. Доколкото озеленената площ в междублоковото пространство представлява озеленена площ за широко обществено ползване в жилищен комплекс, то тя следва да бъде част от зелената система на С., тъй като такива площи са описани в чл.10, ал.2, т.8 от ЗУСО. Според СТЕ територията, за която е издадена визата за проектиране, съставлява зелени площи по смисъла на чл.61 ал. 4 ЗУТ. При направените от СТЕ проверки не е установено картотекиране на декоративните дървета в ПИ 68134.703.1352.

Съгласно изводите, направени в заключението на вещото лице обжалваната виза е виза за проектиране, при което в нея са посочени само границите на обекта, а не и предвиденото застрояване/поставяне на съоръжения вътре в него, което е последващ етап от проектирането. По тези съображения вещото лице е приело, че не е възможно да се установят какви са предвижданията на проекта. Предвидената детска площадка е с площ от 234 кв.м. Съществуващите на място детски площадки са с площи 112 кв.м. и 80.5 кв.м. Общата площ след реализиране на предвидената с обжалваната виза детска площадка ще бъде 426.5 кв.м., което е 3.08% от площта на ПИ 68134.703.1352 (13851 кв.м.). Разстоянието от входа на филиала на детската градина до мястото на визата е 87 метра. Предвиденото във визата място за изграждане на нова детска площадка се намира на разстояние 22 метра от съществуващата оградена детска площадка и на 6 метра от неоградената. Пространството в наличната детска площадка, предназначено за ползване само за децата от филиала от 168 детска градина е оградено от всички страни с дървена ограда боядисана цветно с височина 1 м. и затваряща се врата. Предвидената детска площадка граничи в западната си част с рампа за подземен гараж, която рампа не е подходящо обезопасена. Вещото лице посочва, че тъй като към момента няма изготвен проект, няма как да се каже каква част от предвидената детска площадка няма да бъде обезопасена при границата си в западната част с рампа за подземен гараж. Експертизата сочи, че оставащото разстояние между границата на новопроектираната детска площадка /или оградата, ако се постави такава/ и източната зелена площ е 1 метър, при което достъпът от ул.Л. до ул.С. К. ще бъде ограничен или ще се налага преминаване през зелените площи. При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежни страни и в срока по чл.215, ал.4 от ЗУТ, срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт. Съдът приема, че жалбата е подадена в законоустановения срок, тъй като видно от приложения по делото разписан лист жалбоподателите са уведомени със съобщение по §4, ал.2 от ДР на ЗУТ на 23.10.2023 г. за оспорената виза, като жалбата им е подадена на 06.11.2023 г., съгласно поставен върху нея вх. № РЛС23-ВК08-1445-/6/06.11.2023 г. Оспорената в настоящото съдебно производство виза за проектиране е издадена на основание чл.140, ал.3 във вр. с чл.55 от ЗУТ, съгласно която за строежите по чл.12, ал.3, чл 41, ал.2, чл.50, 51, 58, 59, чл.133, ал.6 и чл.134, ал.6, както и за обекти - недвижими културни ценности, издаването на виза е задължително, като за тези строежи визата за проектиране се съобщава на заинтересуваните лица по чл.131 от ЗУТ. По аргумент от противното на чл.140, ал. 2 от ЗУТ съдът обосновава извод, че визата по ал.3 не е копие /извадка/ от действащ ПУП, а представлява акт по устройство на територията, с който се допълват предвижданията на този план, като се създават нови права на застрояване. Следователно визата за проектиране по чл.140, ал.3 от ЗУТ подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Кръгът на заинтересованите лица, легитимирани да оспорват актовете по съгласуването и одобряването на устройствени схеми и планове и техните изменения е определен с изричната норма на чл.131, ал.1 от ЗУТ. Съгласно цитираната разпоредба заинтересувани лица в производството по одобряване на подробните устройствени планове и на техните изменения са собствениците, носителите на ограничени вещни права и концесионерите според данните от имотния регистър, а до неговото въвеждане - по данни от кадастралния регистър, когато недвижимите имоти са непосредствено засегнати от предвижданията на плана. В ал.2 на същата норма, при изрично и изчерпателно изброяване е установено кои имоти са непосредствено засегнати от предвижданията на подробния устройствен план по смисъла на ал.1. Това са: 1. имотите - предмет на самия план; 2. съседните имоти, когато с подробния устройствен план се създава свързано застрояване между тях и имот или имоти, включени в обхвата на плана; 3. съседните имоти, включително имотите през улица, когато се допускат намалени разстояния; 4. съседните имоти, когато се променя предназначението на имота - предмет на плана; 5. имотите, за които с предвижданията на плана се въвеждат ограничения в режима на застрояване и ползване. В процесния случай жалбоподателите са собственици на самостоятелни обекти в УПИ, за който е издадена оспорената виза за проектиране. Предвид на това съдът намира, че жалбоподателите са заинтересовани лица по смисъла на чл.131, ал.1, вр. с ал.2, т.1 от ЗУТ и за тях е налице правен интерес от оспорването.

Процесната виза за проектиране е и индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 от АПК, вр. с чл.214, т.1 от ЗУТ и подлежи на съдебен контрол, тъй като е издадена на основание чл.140, ал.3 от ЗУТ, в които случаи визата за проектиране допълва или изменя плана за застрояване, поради което става част от него /в този смисъл е и константната съдебна практика – определение № 11165 от 10.09.2012 г. на ВАС по адм. д. № 10281/2012 г., определение № 14525 от 3.12.2014 г. на ВАС по адм. д. № 14027/2014 г., определение № 15373 от 17.12.2014 г. на ВАС по адм. д. № 15070/2014 г./.

Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168 от АПК във връзка с чл.146 от АПК, жалбата е неоснователна.

Съдът счита, че оспорената в настоящото производство виза за проектиране е

издадена от компетентен орган, съгласно чл.140, ал.7 ЗУТ, в кръга на предоставените му правомощия и в изискуемата от закона форма.

В хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Според чл. 140, ал. 1 от ЗУТ, възложителят или упълномощено от него лице може да подаде заявление за издаване на виза за проектиране. В чл. 161, ал. 1 от ЗУТ е определено, че възложител е собственикът на имота, лицето, на което е учредено право на строеж в чужд имот, и лицето, което има право да строи в чужд имот по силата на закон. Не се спори в настоящото производство, че собственик на имота е Столична община. Предвид това и с оглед разпоредбата на чл. 38, ал. 1, изр.2 ЗМСМА, и чл. 15, ал. 1 от Наредбата за общинската собственост, Кмета на района притежава и качеството на изрично упълномощено заинтересовано лице, овластено да управлява имотите, частна общинска собственост на територията на района. Съгласно чл.46, ал.1, т.2 ЗМСМА кметовете на райони имат задължението да организират провеждането на благоустройствени, комунални и други мероприятия. По тези съображения настоящият съдебен състав приема, че Кмета на район „С.“ – СО е легитимиран да поиска издаване на процесната виза за проектиране.

Процесната виза за инвестиционно проучване и проектиране, издадена от Главния архитект на СО, не е издадена в противоречие с материалния закон. Спазени са законовите изисквания в тази връзка. Визата е издадена на основание чл.140, ал.3 във вр. с чл.55 от ЗУТ. Разпоредбата на чл. 55 ЗУТ предвижда възможност до реализиране на ПУП поземлените имоти да бъдат използвани за временни открити паркинги, пазари за сергийна търговия, открити обекти за спортни дейности и площадки за игра, преместваеми обекти по чл. 56, ал. 1 и други подобни открити обекти въз основа на разрешение за строеж, съответно разрешение за поставяне, при условия и по ред, определени с наредба на общинския съвет. Съгласно нормата на чл.18, ал.1 от Наредбата за изграждане, поддържане и опазване на зелената система на Столична община в незастроените имоти, предвидени по ОУП или ПУП за озеленени площи по чл. 61, ал. 2 или друго специфично предназначение по чл. 61, ал. 3, които не са реализирани, могат да се изградят или поставят само временни обекти, допустими по чл. 12 от ЗУЗСО, представляващи спортни и детски площадки, летни естради, атракциони, открити изложбени площи и други открити обекти, съвместими с парковите функции, които заемат до 10% от площта на имота. Закона за устройството и застрояването на столичната община (ЗУЗСО) предвижда кои устройствени зони и самостоятелни терени са част от зелената система, т.е. са предвидени за зелени площи, като съгласно чл.10, ал.2, т.8 от ЗУЗСО озеленените площи за широко обществено ползване в жилищните комплекси са включени в зелената система по смисъла на закона. Това разбиране се поддържа и от приетото по делото заключение на вещото лице, според което доколкото озеленената площ в междублоковото пространство представлява озеленена площ за широко обществено ползване в жилищен комплекс, то тя следва да бъде част от зелената система на [населено място].

Разпоредбата на чл.18, ал.1 от Наредбата за изграждане, поддържане и опазване на зелената система на Столична община посочва, че спорните площадки трябва да заемат до 10% от площта на имота, като видно от представените по делото доказателства и съгласно приетото заключение на вещото лице, предвидената детска площадка е с площ от 234 кв.м., при съществуващи вече детски площадки с площи от 112 кв.м. и 80,5 кв.м. или общата площ на детските площадки ще бъде 426,5 кв.м.,

което е 3,08% от площта на ПИ 68134.703.1352 (13851 кв.м.), следователно са спазени дадените в разпоредбата параметри.

Спазена е и разпоредбата на чл.18, ал.2 от Наредбата. Нормата гласи, че не се разрешава премахването на съществуваща дървесна растителност. Съгласно дадената от вещото лице експертиза, в имота, обхванат от визата за проектиране, не се установяват картотекирани дървета, т.е. по никакъв начин не се застрашава дървесната растителност в имота.

Не може да се приеме и възражението, направено от жалбоподателя с жалбата във връзка с забраната на чл.17 от същата наредба за изграждане на огради в озеленената площ. Обжалваната виза е виза за проектиране, в която са посочени само границите на обекта, но не и предвиденото застрояване/поставяне на съоръжения вътре в него, което е последващ етап на проектирането. В този смисъл, с визата не се предвижда поставянето на ограда. Липсва нарушение на сочените норми.

По изложените съображения, съдът приема, че подадената жалба е неоснователна и недоказана и следва да бъде отхвърлена. Оспорената виза за проектиране е законосъобразен акт, тъй като не се констатира нито едно от основанията по чл.146 от АПК за нейната отмяна.

При този изход на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски. Съгласно тази разпоредба когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл.37 от Закона за правната помощ. Съгласно чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, вр. чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, за производството по настоящото дело, разноските за юрисконсултско възнаграждение на ответника следва да бъдат определени в размер на 100 лв., с оглед естеството на производство и реализираните процесуални действия по представителство на ответника по делото. Тази сума оспорващите следва да бъдат осъдени да заплатят на Столична община - юридическото лице, в чиято структура е ответникът.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. П. С., Е. Г. В., Д. И. Г., П. Х. Х., Д. Г. Й., С. С. М., З. К. Д. и А. Д. В., всички от [населено място] против Виза за проектиране, издадена на основание чл.140, ал.3, вр. чл.55 ЗУТ на „Детска площадка към филиал на 168 детска градина“ в УПИ за „общ. жил. строителство и магазини“, издадена на 13.10.2023 г. от Главния архитект на СО.

ОСЪЖДА Н. П. С., Е. Г. В., Д. И. Г., П. Х. Х., Д. Г. Й., С. С. М., З. К. Д. и А. Д. В., всички от [населено място] да заплатят на Столична община деловодни разноски в размер на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: